

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๖

ไม่ได้สอนผิดเสียด้วย

ก่อนจึ่งหัน

พระหนาหน้าหนาดำขึ้นมาเรื่อย ๆ แต่ความสวยงามของพระที่ติดกับพระคือศีลคือธรรมนั้น จะมีมาด้วยหรือเปล่านั้นไม่รู้แน่ อันนี้ละเออะเทอะ พระเราเวลานี้ละเออะเทอะมากนะ ใคร ๆ เขาไม่อยากแตะพระ เขากลัวเป็นบาปเป็นกรรม แต่พระกลับหน้าด้าน อันนี้ชี้ที่มันเข้ากันไม่ได้ ฟังซิ พวกเรานั่งอยู่ด้วยกันนี่พวกหน้าด้าน ไม่รู้จักบาปจักบุญ ไม่รู้จักอาย ศีลเหยียบแหลกหมด มันมีศีลหรือไม่ก็ไม่มี หรือมีแต่หัวโล้น ๆ ผ้าเหลือง อาศัยกินข้าวเขาแล้วก็ทำงานเพื่อกิเลส ๆ เต็มวัดเต็มวาเวลานี้ มันเป็นอย่างนี้ ในวัดนี้มีที่องค์มันถึงพิลึกพิลั่นนักหนา

พระบวชมากมายเท่าไรทำลายแหลกลง ๆ ไปดูชิมี่แต่ส้วมแต่ถ่านในวัดวาหนึ่ง ๆ ดูตั้งแต่วัดป่าบ้านตาดนี้ออกไป มันมีศีลมีธรรมติดบ้างหรือเปล่าเวลานี้นะ เรายี่ทุเรศจริง ๆ นะ อีตาบวชนี่ก็ไม่ได้วิเศษวิโสอะไร ดูเขาดูเราแล้วมันก็อดทุเรศไม่ได้ ผลของมันนำทุเรศ มีแต่ส้วมแต่ถ่าน เรื่องศีลเรื่องธรรมจะติดวัดติดวาอาวาส ติดพระติดเณรให้สวยงามตา มีความยิ้มแย้มแจ่มใสรื่นเริงภายในจิตใจ เพราะได้เข้ามาเห็นพระเจ้าพระสงฆ์ มันจะไม่มีนะเวลานี้ มีแต่ความแหลกเหลว ๆ ของพระ

ทำไมพระเราถึงหน้าด้านขึ้นทุกวัน ๆ หือ มันเป็นอย่างนี้ พระประเทศไทยเรานี้ ดูตั้งแต่นี้ออกไป จะไม่มีใครพูดนะนี้ เราเป็นลูกศิษย์ตถาคตนำธรรมพระพุทธเจ้ามาสอนพวกเราเอง สอนทั้งผลของท่านทั้งหลายเอง ให้ฟังกันนะ เวลานี้พระเราหน้าด้านมากที่สุดนะเวลานี้นะ ไปที่ไหน โห เป็นพระเจ้าชู้ขุนนาง กล้องติดคอ ไปที่ไหนถ่ายแพ้นั้นแพ้นี้ โธ พิลึกพิลั่น มันพิลึกจริง ๆ นะ ถ้าเรื่องอย่างนี้จะออกหน้าออกตา เป็นพระเจ้าชู้ พระขุนนาง พระราชการงานเมือง พระชี้เต็มหัวมันไม่เห็นพูดบ้าง ความสกปรกเต็มจิตใจของพระกิริยาของพระ เต็มอยู่ในพระเรา นี้ ดูบ้างซิทำไมจึงไม่ดู ให้ประชาชนเขามาดูยังงี้ เราเป็นผู้ปฏิบัติ บวชเข้ามาปฏิบัติ มาสอดส่องดูแลตัวของเรา ทำไมจะไม่เห็นเรา แล้วจะให้คนอื่นเขามาดูทำไม

มันละเออะเทอะมากนะเวลานี้พระเรา ไม่มีใครกล้าพูดนะ นี้เราเอาธรรมพระพุทธเจ้ามาพูด พูดได้หมดธรรมพระพุทธเจ้าเพราะเป็นธรรมสอนโลก เรามันเป็นโลกหรือเป็นอะไร

ขอให้พากันคิดให้ดีนะพระเจ้า เวลานี้เลอะเทอะมากที่สุดเลยประเทศไทยเราเนี่ย ที่อื่นเราไม่รู้ไม่เห็น ประเทศไทยเราเนี่ย วัดใหญ่วัดเล็กวัดอะไร ๆ มีแต่ส้วมแต่ถ่าน ความเลอะ ๆ เทอะ ๆ ไม่เอาไหนของพระนั่นนะ อันเป็นเรื่องของกิเลสทั้งหมด จึงเรียกว่าส้วมว่าถ่าน ไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวนะ ความฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมไม่มีอะไรเกินพระสมัยปัจจุบันนี้ ทุกสิ่ง เย่อเหยียงจองหองไม่มีใครเกินพระปัจจุบันนี้เวลานี้

ว่าบวชเข้ามาสั่งสมอรรถสั่งสมธรรม มันสั่งสมอะไรเดี๋ยวนี้นะ มีแต่ส้วมแต่ถ่าน มีแต่ฟันแต่ไฟเผาไหม้ในวงตัวเอง แล้วก็แตกกระจัดกระจายออกไป มันน่าสลดสังเวชนะ จำให้ดีนะพระลูกพระหลานอยู่ที่นี่ เอาละพอ จะให้พร

หลังจั้งหัน

วันพรุ่งนี้เข้าไปฉันทนอกกำแพง ที่ศาลาใหญ่ ดูว่าจะมารวมประชุมกันอีกเกี่ยวกับเรื่องสมบัติเงินทองเข้าคลังหลวง เราสูบบุหรี่นี้ก็ได้ระลึกถึงพระองค์หนึ่ง อายุเท่ากันกับเรา เคยเป็นเพื่อนกันอยู่แล้ว สนทนสนมกันมาตั้งแต่เป็นเด็ก ท่านบวชก่อนเรา บวชเป็นฌรปีหนึ่ง แล้วปีที่สองก็เป็นพระ ที่นี้เราไปบวชที่หลังท่านละซี เป็นเพื่อนกันก็จริงแต่เวลาไปบวชเป็นพระแล้วก็มีส่วนมีตำมีอ่อนมีแก่ละซี เราบวชใหม่เราก็ไป มีเพื่อนสองสามองค์ ขึ้นไปกุฎิท่าน ท่านมีนิสัยตลก ตลกหากไม่หัวเราะ ยิ้ม ๆ

พอขึ้นไปก็สูบบุหรี่ละซี งดบุหรี่ออกมาสูบ เอ้อ ไอ้พระใหม่นี้นะ พุดเฉยเมยนะ นำเชื้อเสียด้วย พุดซิงซังเหมือนว่าเป็นความผิดจริง ๆ ว่างั้นเออะ ไอ้พระใหม่นี้รู้ภาษาภาษาอะไรหรือเปล่าก็ไม่รู้ละ สูบบุหรี่นี้ได้พันธุอธิษฐานหรือเปล่าก็ไม่รู้ เราก็ไม่เคย ฟังมาได้ยินขณะนั้น ว่าสูบบุหรี่แล้วได้พันธุอธิษฐานหรือเปล่า เราก็เลยถาม อ้าว สูบบุหรี่ก็ต้องมีพันธุอธิษฐานหรือ โถ ขนาดนี้ยังไม่รู้หรือ ขึ้นขนาดนี้ก็ยังไม่รู้พันธุอธิษฐานตาย ๆ พระเหล่านี้แหละ หาบอาบัติ ว่าอย่างนั้นนะ มันหาบอาบัติมาเท่าไรไม่รู้

เราก็งี้ร้อนใหญ่ซี นึกว่าเป็นความจริง แล้วพุดเฉยเสียด้วยนะ ทำท่าเหมือนเราผิดจริง ๆ โห บวชมาได้หลายวันแล้วยังไม่รู้พันธุอธิษฐานบุหรี่ยังไงกัน เราก็งี้ร้อนใหญ่ ยอมละเรา เอ้า ผิดก็ผิดละ แล้วบอกด้วยว่าคำพันธุอธิษฐานบุหรี่ยังไง เพียงเท่านี้ก็ไม่ได้ชู้ก็กะนะ มันยังงัยพระใหม่เหล่านี้แหละ บทเวลาขึ้นขบขัน แต่มันเป็นภาษาภาคอีสาน อิมังควันถมดั่ง อธิษฐานมิ ควันถมจมุ๊ก ช่วย เราโมโหอยากตี เท่านั้นที่ไม่ได้ บทเวลาบอก อิมังควันถมดั่ง อธิษฐานมิ โถ โมโห แกตายแล้วละ ตายเมื่อเร็ว ๆ นี้ พุดตลก แต่ดีนะปฏิบัติเอาจริงเอาจัง เคยไปพบกันที่เชียงใหม่ ท่านไปที่เชียงใหม่ไปภวานาที่นั่น

เราบวชอยู่ที่ท่านอยู่ที่นั่นท่านก็มาเยี่ยมเรา ท่านมาเยี่ยมตอนบวชแล้ว เพราะเรา พรรษาแก่มาแล้วนี่ ท่านลืกรอกไปมีครอบครัว แล้วมาบวชเป็นหลวงพ่ คราวหลังท่าน มาหา มาอะไรละ โห้ย ไม่มีผ้าสบง จีวร ใช้ มาขอสบง จีวร แหละ ว่างั้นนะ เคยชินกันมา แต่ก่อน บอกไม่มีสบง จีวรใช้ ก็มาขอสบง จีวรแหละ ได้ เราก้ให้พระจัด ๆ เราจัดก็ให้มาก ชิ พอชนออกมาใส่กล่อง ๆ มอบถวายท่านเพื่อจะได้ใช้ในวัดนั้นด้วย เห็นพระอยู่ด้วยกัน หลายองค์ เราให้มาก โห้ ทำไม่ถึงให้มากนักละ เอาไปเถอะนะ เราว่างั้น ให้มากให้น้อยมัน ก็ไม่ได้พินทุอิชฐานแหละ ท่านยิ้ม ท่านยังจำได้อยู่นะ ท่านชู่เราตอนเราบวชใหม่ ๆ

เมืองไทยเรายังไงพี่น้องชาวพุทธเราอย่าลืมนื้อลืมตัว จนเหลิงเจิงไปอย่างที่เป็นอยู่เวลานี้เนะ เมืองไทยจะหมดคุณค่าหมดราคาจากความลืมนื้อลืมตัวของคนไทยเองนะ พุทธศาสนาที่เป็นของเลิศเลอ ซึ่งเป็นเครื่องประดับกาย วาจา ใจ กับหน้าที่ การงาน ความประพฤติต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดีแล้วไม่นำมาใช้ มีแต่กิเลสออกหน้าออกตา ด้วยความฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม ความลืมนื้อลืมตัวศีลธรรมจะไม่ติดเนื้อตัวเลย มันจึงกลายเป็น กระทั่งถึงพระเราที่เทศน์เมื่อเช้านี้ ก็มันเห็นจิง ๆ ไม่ได้อุตริ หลักธรรมวินัยเรียนมามากันทุกคน ผิดถูกตรงไหนมันก็รู้ พูดกันตามหลักธรรมหลักวินัยจะผิดไปไหน ผู้ทำผิดต่าง หากเป็นผู้ผิด นั้น ผู้พูดผู้สอนจะผิดที่ตรงไหน ก็ไม่ได้หาอุตริมาสอนในสิ่งที่ไม่มีในคัมภีร์ ไบลาณ ในธรรมวินัย นี้สอนตามหลักธรรมหลักวินัย

เวลานี้พี่น้องชาวไทยเรารู้สึกว่าเลอะเทอะมากนะ ทั้งพระทั้งประชาชนทั้งเขาทั้งเรา มันเลอะเทอะไปตาม ๆ กันหมด นี้ละความเคยชินของกิเลสที่มันจูดมันลากจนเป็นเนื้อ เป็นหนังอันเดียวกัน พอได้ยินคำว่าธรรมตื่นกันแล้วไม่เคยได้ยิน เพราะมีแต่กิเลสล้อม หน้าล้อมหลังติดเนื้อติดตัว อวัยวะทุกสัดทุกส่วนมีแต่กิเลสเอาเป็นเนื้อเป็นหนังเสียหมด เลย ที่นี้การประพฤติทุกสิ่งทุกอย่าง ก็หาสาระหาประโยชน์ไม่ได้ชิ เพราะกิเลสไม่เคยมี สาระไม่เคยให้ประโยชน์แก่ผู้ใด นอกจากธรรมอย่างเดียวเท่านั้นที่ให้ประโยชน์แก่โลก แต่ พวกเราที่เป็นชาวพุทธไม่ค่อยได้สนใจในธรรม และไม่สนใจในธรรม ฟังชิวูตเป็นชั้น ๆ ไม่ค่อยจะสนใจในธรรมและไม่สนใจในธรรม นั้น มันเป็นชั้น ๆ ฟังเอาชิ เวลานี้มันเลอะ ขนาดนั้นนะ

สารประโยชน์จะอยู่ในศาสนานี้ทั้งหมด ถ้าได้นำออกไปปฏิบัติบ้างไม่มากก็น้อยก็ ยังจะพอน่าดูน่าชม พอมีกฏมีเกณฑ์คนเรา อันนี้มันไม่ได้เป็นอย่างนั้น มันเลอะเทอะ พอ ตื่นขึ้นมาก็เลสจุงจุมกแล้วโดยไม่รู้ตัวนะว่าถูกกิเลสจุงจุมก ไปด้วยความติดความดินต่าง ๆ จนไม่รู้เนื้อรู้ตัวติดดินเพราะอะไรเป็นต้นเหตุ ธรรมท่านจับได้หมด กิเลสจับเราลากเราไป

ดูไปทั้งวันทั้งคืนไม่รู้เนื้อรู้ตัวเลย แล้วจะเป็นคนตีมาได้ยังไงเมื่อไม่รู้เนื้อรู้ตัว ต้องฟังเสียงอรรถเสียงธรรมบ้างซิ เช่นอย่างเราที่มาวัดมาวา ไปแล้วควรจะไปคิดไปอ่าน ไตร่ตรองบ้าง เราไม่ปฏิบัติอย่างแบบพระที่ท่านปฏิบัติดีปฏิบัติชอบได้ก็ตาม เราก็กปฏิบัติแบบประชาชนลูกศิษย์พระ มันก็น่าดูน่าชม นี่เลอะเทอะไปหมด

แม้ที่สุดเข้ามาในวัดนี้การแต่งเนื้อแต่งตัวมันมาอวดพระเสียด้วยนะ โอ๊ย.นุ่งหม่นนี้ ผู้หญิงตัวสำคัญมากมันทีเคียว ภาษาภาคอีสานเขาเรียกว่า คนทีเคียว มันติดมันดิน โอ้ พิลึกนะ แต่งเนื้อแต่งตัวเข้ามาจนดูไม่ได้ เรามีแต่ความสลดสังเวช มันด้านขนาดนั้นนะผู้หญิงก็ดี ว่าอย่างนี้เราทำให้เสียหายที่ตรงไหน ขนบประเพณีอันดีงามของมนุษย์มีอยู่ เฉพาะย่นเข้ามาของชาวพุทธซึ่งดีงามกว่าทุกสิ่งทุกอย่างมีอยู่ ได้ชั้นใดตอนใดนำมาปฏิบัติก็จะไม่แสงแหวงตาเสียจนเกินไป

อันนี้มันกลายเป็นสัตว์ไปหมด หน้าด้านลืมเนื้อลืมตัว แต่งเนื้อแต่งตัวอะไร สะวิตสะवाद ปล่อยหน้าปล่อยหลังเข้ามา การนุ่งขึ้นยังเหลือแต่ที่เท่านั้นนะ นอกนั้นปิดไว้เพียงเท่านั้นแหละ เปิดหมดยังเหลือแต่ที่เท่านั้น โห้ย มันทุเรศขนาดนั้นนะ มันมีไหนที่เราพูดเราหาเรื่องเธอ เราพูดนี้ผิดไปเธอ ผู้มันเป็นมีอยู่นั้นนะ สอนให้แก้ไข ดัดแปลง นี่มันจะเลยหมาไปแล้วนะ ความหมายก็ว่าอย่างนั้น เราอยากเป็นหมาใหม่ ถ้าไม่อยากเป็นหมาก็ฟังเสียงซิ ฟังเสียงอรรถเสียงธรรม เสียงความดีงามบ้างซิมันถึงถูกมันเลอะขนาดนั้นนะเวลานี้

ต่างคนต่างแข่งหน้าแข่งหลังแข่งไปด้วยอำนาจของกิเลส แข่งไปเพื่อความลุ่มความจม ถ้าลงได้เป็นอย่างนั้นแล้วมันจะมีขอบเขตเหตุผลที่ไหน มันก็มีแต่เลอะเทอะๆ ตั้งแต่ตื่นนอนจนหลับ วันนีวันหน้าต่อไปมันก็เป็นนิสัยอย่างนี้ ไม่สนใจแก้ตัวแล้วมันจะหาความดีงามมาจากที่ไหนมนุษย์เราถ้าไม่เสาะแสวงหา ไม่คิดไม่อ่านบ้าง มันเลอะเทอะ ดังที่พูดให้พระพูดเรื่องสอนพระในวัดนี้เมื่อเข้านี้ก็เหมือนกัน ก็สอนตามความมันมีมันเป็นจริง ๆ ไม่ได้ทำเรื่องอูตรี เราก็นักบวช พูดถึงการเที่ยวเราก็กเที่ยวทั่วประเทศไทย คัมภีร์เราก็ดูเต็มเหนี่ยวเราของนี้ เราหาเรื่องอูตรีมาพูดยังไง อะไรมันขัดกับธรรมขัดวินัย มันก็รู้นี้ เมื่อนำมาพูดมันจะผิดไปไหนวะ ถ้าผู้ที่ต้องการอรรถธรรมอยู่มันก็ควรที่จะแก้ไข ดัดแปลงตามเสียงอรรถเสียงธรรมละซิ

นี่มันไม่สนใจ ยิ่งหน้าด้านทุกวันพระเราก็ดี จนดูไม่ได้นะเวลานี้ บวชเข้ามานี่ แหมบวชซี บวชพราหมณ์บวชอะไร ขึ้นบวชพระบวชเณรทีละเป็นร้อย ๆ แล้วมันได้หน้าได้หลังอะไรก็ไม่ทราบ บวชเห่กันไปว่าประเพณี ๆ อะไรประเพณีเห่ มันไม่ใช่ประเพณีของ

อรรถของธรรมนะ ดุมนักรู้ที่ เลอะเทอะขึ้นเป็นลำดับลำดับานะ แล้วการพูดอย่างนี้ก็ไม่มีความใคร่พูดเสียด้วยนะ ต่างคนต่างเกรงอกเกรงใจกัน ก็เลสต่อกิเลสเกรงกันละซิ มันก็นำแต่ความชั่วออกไปทำได้สบาย ๆ ซิ ความดีที่จะมาเตือนเป็นอรรถเป็นธรรมมันไม่มี แน่ ถ้าเตือนเป็นความดีก็เกรงใจกัน เหมือนว่าผิดไปแล้วนี่ การเตือนกันเป็นความผิดแล้วทั้ง ๆ ที่เตือนให้ถูกให้ดีมันกลายเป็นผิดแล้ว ก็เลสมันหาว่าผิดแล้ว เรื่องของกิเลสที่มอมแมมจมอยู่ในถานเป็นความถูกต้องตั้งงามทั่วหน้ากันแล้ว ทั่วโลกดินแดนว่างั้นเลยนะ มันเป็นอย่างนั้นนะเวลานี้

มันไม่มีศีลธรรมติดตัว เป็นยังไงชาวพุทธเราควรจะต้องอ่านบ้างหรือเปล่า หรืออยู่ไปกินไปอย่างนั้นหรือ เหนอ เป็นบ้ากับอันนั้นกับอันนี้ไป ยิ่งเป็นของเมืองนอกเมืองนาเข้ามาแล้วเป็นบ้าอยากมี ๑๐ แขน ๒๐ มือ คว่ำให้พอทันกับความต้องการ ขามีสัก ๒๐ ขาวิ่งตามเขา ไม่สนใจที่จะพลิกจะแปลงเปลี่ยนแปลงเจ้าของให้มันดีขึ้น ๆ เพื่อจะไม่ต้องอาศัยเขาแบบเป็นบ้าอยู่เวลานี้เลย อะไรที่ควรจะเป็นประโยชน์สำหรับเรา เมื่อศึกษาจากเขามาได้แล้วก็มาปฏิบัติ เป็นเนื้อเป็นหนังของตัวขึ้นมา ไม่มีนะ มีแต่วิ่งตามเขาตลอด อะไรถ้าเป็นของนอกดีหมด ๆ อู๋.มันน่าทุเรศจริง ๆ นะ ทำไมถึงเป็นอย่างนั้นเมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธแท้ ๆ

มันทำไมถึงเห่อในของไม่เป็นทำอย่างนี้ เรื่องอรรถเรื่องธรรมไม่สนใจ นิสัยอะไรนี้ นิสัยกิเลสความลึ้มตัว แจกกันตลอดเวลาแต่เรื่องนี้แจกกัน เรื่องศีลเรื่องธรรมจะแจกกันนี้ไม่ค่อยมีนะ น้อย่างพูดอย่างนี้ก็มันขัดหูพวกกองส้วมกองถานขนาดไหน เราไม่สนใจกับส้วมกับถาน ถ้าเราสนใจหรือเกรงใจนี้เราพูดไม่ได้ ธรรมพูดไม่ได้ ถ้าพูดอย่างนี้ไม่ได้ก็ไม่มีธรรมติดโลกแหละ โลกผู้หวังดีหวังความสุขจะได้กราบไหว้บูชาเป็นขวัญตาขวัญใจต่อไปละ ถ้าพูดอย่างนี้ไม่ได้แล้ว ไปที่ไหนก็มีแต่ส้วมแต่ถาน เขาเหมือนเราเราเหมือนเขา เอาของวิเศษมาจากไหน มีแต่เห่อกันทั้งวันทั้งคืน หาที่เห่อมาเป็นสาระอะไรบ้างไม่มี มีแต่ของเหลวไหลโลเล นั้น มันดีแล้วหรือ เลอะเทอะมากนะ

ควรฟังบ้างซิ เสียงอรรถเสียงธรรม หนูนี่ก็กิเลสเอาไปถลุงเสียหมด ตา หู จมูก ลิ้น กาย กิเลสเอาไปถลุงหมด ศีลธรรมเอามาใช้ไม่ได้เลย กิเลสเอาไปถลุงหมด ๆ เวลานี้เป็นอย่างนั้นนะ จนน่าทุเรศนะ โอ้ ศาสนาออกมาจากศาสดาองค์เอก ไม่มีใครเหลียวแลเป็นยังไง ก็มันมีแต่บุตรแต่คูด จะเข้ากับศาสนากับทองคำทั้งแท่งได้ยังไง มันก็โดดไปตามบุตรตามคูดจนหมดไปนั้นแหละ จมวันนี้ก็จมวันหน้า เดือนนี้เดือนหน้า แล้วก็ต้องตายในชาตินี้ชาติหน้าไปอีกจนกันอยู่อย่างนี้ไม่มีทางออกนะ ถ้าไม่ใช่ธรรม ท่านทั้งหลาย

อย่าไปหวังนะกับความเพลิดเพลिनรีนเริงเป็นบ้ำกันทั่วโลกดินแดน ท่านทั้งหลายอย่าไปหวังว่าจะมีความสุขจากมันนะ มีแต่พาให้พวกเราล่มจม ให้จำเอนนะเสีียงอรรถเสีียงธรรม

ถ้าใครยึดมาปฏิบัติน้อยก็ตาม น้ำเต็มไปหมด ตรงนี้เป็นเกาะ ยังเรียกว่าเป็นเกาะได้อยู่ นึกก็ปฏิบัติตัวเองให้เป็นเกาะบ้างซิ เขาไม่ทำเราทำเป็นไร เรารับผิดชอบในเราต่างหากนี่นะ ไปไหนก็รับผิดชอบเราเอง โลกนี้โลกหน้าชาตินี้ชาติหน้าเป็นเรารับผิดชอบ ใครมารีบกับเรา ถ้าเราไม่รับผิดชอบเราเองตั้งแต่บัดนี้แล้วแก้ไขตัดแปลง ธรรมะประกาศล้นโลกอยู่นี้มันไม่มีเธอหุเรา มันมีตั้งแต่หูกี้ให้กิเลสเอาไปถลุงวันยังค่ำคืนยังรุ่งน้นเธอ ตา หู จมูก ลิ้น กาย จะยึดเอาธรรมมาเป็นคติเครื่องเตือนใจบ้างมันไม่มีบ้างเธอ หรือมันมีแต่กิเลสเอาไปกินหมดน้นเธอ มันนำทุเรศนะ

เราก็อยู่ในท่ามกลางของเมืองไทยเรานี้มันอดไม่ได้จะว่ายังไง ก็ต้องสอนกันซิ ถือว่าเป็นครูเป็นอาจารย์ สอนนี้ก็ไม่ได้สอนผิดเสียด้วยนะ สอนถูกทั้งนั้นถ้าปฏิบัติตามนี้เอาซิ มันจะผิดไปไหนวะว่างั้นเลย นี่มันไม่มีนี่ แม้แต่เข้ามาในวัดในวาเหมือนกันมันก็ลืมนื้อลืมนตัวไปเรื่อย ว่าไม่ดูหรือดูคน ดูไม่ได้คู้กับใครนะ มันดูตลอดเวลานอกจากพูดหรือไม่พูด เพราะไม่หิวโหยนี้ ไปที่ไหน ตา หู จมูก ลิ้น กาย จิต สติปัญญามีใช้ทั้งนั้นแหละ ยิ่งเป็นอัตโนมัติด้วยแล้วไม่ต้องบอก มันเป็นของมันเอง เป็นอย่างนี้แหละ

เห็นพระบิ๊บออกแล้ว เรื่องพิจารณาใคร่ครวญบวก ลบ คูณ หาร ไปพร้อม ๆ กันแล้ว ปล่อยปุ๊บบับพิจารณาปุ๊บบับ นั่น อย่างนั้นซิธรรมถ้าเอามาใช้ก็เป็นอย่างนั้น กิเลสเอามาใช้มันก็เร็วเหมือนกันกับธรรม ธรรมถ้าเอามาใช้แก้กิเลสได้เร็วเหมือนกัน กิเลสเอามาใช้ก็ลบล้างธรรมได้เร็วเหมือนกัน เราจะเอาทางไหน เอาไปพิจารณากันนะ วันนี้พูดเพียงเท่านี้ละเอาละพอ เหนื่อยแล้ว

สรุป ทองคำ และดอลลาร์เมื่อวันที่ ๓ เมื่อก่อนนี้ทองคำได้ ๒๕ บาท ๔๐ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑,๒๑๓ ดอลลาร์ ดอลลาร์เวลานี้เราได้ ๒๔๘,๘๘๐ ดอลลาร์แล้ว ยังขาดอยู่อีก ๕๑,๑๒๐ ดอลลาร์ จะครบจำนวน ๓ แสนดอลลาร์ ซึ่งจะมอบต่อไปนี้ ทองคำที่ได้แล้วทั้งหมด ทั้งที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบเวลานี้ได้ ๖,๐๘๐ กิโลแล้วนะ ๖,๐๘๐ กิโลหรือ ๖ ตันกับ ๘๐ กิโลแล้ว รวมดอลลาร์ที่ได้แล้วทั้งหมด ทั้งที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบเวลานี้ได้ ๗,๔๔๘,๘๘๐ ดอลลาร์

ชมการถ่ายทอดสด ธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th